

Teste rezolvate pentru reușita la examenul de titularizare în învățământul preșcolar

Cristina Scurtu

Camelia Vlad

www.portalinvatamant.ro

Teste REZOLVATE

pentru reușita la examenul de

titularizare în învățământul

preșcolar

Testul nr. 10

SUBIECTUL I

(30 de puncte)

A. LIMBA ROMÂNĂ – 15 puncte

Se dă textul:

Manole: Vreau să-ți fac o propunere. Convenabilă pentru amândoi, sper. Mă ascuți? (Glacial, Vlad ridică din umeri). Doctorul mi-a interzis să lucrez deocamdată, și asta mă deprimă cumplit. [...]

Vlad: Da, ai fost atât de absorbit de munca dumitale, toată viața, încât nu ți-a mai rămas timp să te gândești și la alții. Mă întreb cum de-ai aflat că mă ocup de sculptură. [...]

Manole: Ascultă, Vlad. Hai să dăm naibii trecutul și să lucrăm cot la cot, ca meșterii de altădată. Tatăl și fiul, solidari în aceeași muncă, tovarăși până la anonim, aceeași mână și aceeași gândire.

Vlad: Nu pricep bine.

Manole: Dar e simplu ca bună ziua, omul lui Dumnezeu. Vreau să realizez proiectul Zburătorul. De zece ani mă gândesc la el. (Se duce la birou și, agitat, scoate o serie de schițe.) Uite am toate schițele gata. (I le arată febril.) Înțelegi, o statuie care să sugereze saltul omului într-un ev, să se înalțe până la mit. Și, băiatule, totul e studiat până în amănunt. Dar n-am puterea să lucrez. Nu pot ține dalta. Aș cădea pe drum. E gigantică, blestemata. Pe când tu ești tânăr. Aș sta tot timpul lângă tine, te-aș învăța, te-aș conduce, ți-ai face și tu o ucenicie solidă, onestă, trainică. [...] Ce spui, nu-i grozav? Ei? Nu-ți place proiectul?

(Horia Lovinescu, *Moartea unui artist*)

Scrieți, pe foaia de concurs, răspunsul la fiecare dintre următoarele cerințe:

1. Menționați câte un sinonim potrivit pentru sensul din text al cuvintelor: *glacial*, *solidari*.
2. Scrieți câte două cuvinte care aparțin familiei lexicale a verbului *a asculta*.
3. Precizați valoarea morfologică a cuvintelor subliniate în enunțul: **Da**, ai fost atât de absorbit de munca dumitale, **toată** viața, încât nu ți-a mai rămas timp să **te** gândești și la alții.
4. Rescrieți, din textul dat, un atribut substantival apozitional și un complement indirect.
5. Explicați rolul cratimei în sintagma *de-ai aflat*.
6. Construiți câte un enunț în care să folosiți corect următoarele omofone, fără a le modifica forma: *deal/de-al*, *mia/mi-a*.

B. LITERATURA ROMÂNĂ – 15 puncte

Redactați un eseu de 300-400 de cuvinte, în care să evidențiați *particularitățile de construcție a unui personaj* dintr-un roman specificat în programa de concurs.

Pentru **conținutul** eseului veți primi **10 puncte** (câte 2 puncte pentru fiecare reper), iar pentru **redactarea** eseului veți primi **5 puncte** (organizarea ideilor în scris – 1 punct; utilizarea limbii literare – 1 punct; abilități de analiză și de argumentare – 1 punct; ortografie, punctuație, așezare în pagină și lizibilitate – 1 punct; încadrare în limita de spațiu indicată – 1 punct).

În vederea acordării punctajului pentru redactare, eseul trebuie să aibă minimum 300 de cuvinte și să dezvolte subiectul propus.

SUBIECTUL al II-lea

(30 de puncte)

Alcătuieți un eseu structurat de circa două pagini, în care să prezentați **intervalele de vârstă** la preșcolari. În elaborarea eseului, aveți în vedere următoarele aspecte:

- intervalele de vârstă la preșcolari;
- importanța cunoașterii lor în amănunțime;
- tratarea fiecărui interval ca atare în raport cu principiul accesibilității.

Notă: Ordinea integrării reperelor în cuprinsul eseului este la alegere.

Pentru **redactarea** eseului veți primi **10 puncte** (organizarea ideilor în scris – 3 puncte; abilități de analiză și de argumentare – 4 puncte; ortografie, punctuație, așezare în pagină și lizibilitate – 2 puncte; încadrare în limita de spațiu indicată – 1 punct).

În vederea acordării punctajului pentru redactare, eseul trebuie să aibă minimum o pagină.

SUBIECTUL al III-lea

(30 de puncte)

1. Explicați **rolul jocului de creativitate** în desfășurarea activităților instructiv-educative în preșcolaritate, având în vedere următoarele repere:

- precizarea legăturii dintre domeniul *capacități și atitudini în învățare*, subdomeniile și tipurile corespunzătoare de joc;
- evidențierea legăturii dintre nivelul de vârstă și potențialul creativ;
- exprimarea argumentată a unui punct de vedere despre rolul jocului de creativitate în desfășurarea activităților instructiv-educative, în învățământul preșcolar.

2. a) Enumerați **3 metode adecvate** în contextul dat, în învățământul preșcolar.

b) Descrieți una dintre metodele enumerate anterior, la alegere, având în vedere următoarele repere:

- definirea metodei alese;
- precizarea a 3 dintre caracteristicile specifice metodei definite;
- menționarea a 3 dintre avantajele utilizării metodei alese;
- identificarea a 3 dintre limitele asociate acesteia.

SUGESTII DE REZOLVĂRI

Testul nr. 10

SUBIECTUL I

(30 de puncte)

A. LIMBA ROMÂNĂ – 15 puncte

1. *glacial* – rece, *impasibil*; *solidari* – uniți.
2. *ascultare*, *neascultător*.
3. *da* – adverb de afirmație, *toată* – adjectiv pronominal nehotărât; *te* – pronume personal.
4. *tovarăși* (până la anonim) – atribut substantival apozitional, *le* (arată) – complement indirect.
5. Cratima face legătura între două părți de vorbire diferite, conjuncția *de-* și verbul auxiliar *-ai* (component al verbului la perfect compus *ai aflat*);
6. Spațiul mioritic este definit, potrivit concepției filosofice a lui Lucian Blaga, de succesiunea *deal-vale*.

Este un văr *de-al* meu, mai îndepărtat.

Nu vreau să insist, dar îmi trebuie *mia* de lei pe care ți-am împrumutat-o luna trecută.

Mi-a ajuns de aceste discuții fără fond și fără scop.

B. LITERATURA ROMÂNĂ – 15 puncte

Redactați un eseu de 300-400 de cuvinte, în care să evidențiați *particularitățile de construcție a unui personaj* dintr-un roman specificat în programa de concurs.

Ultima noapte de dragoste, întâia noapte de război, de Camil Petrescu

Ștefan Gheorghidiu

Ștefan Gheorghidiu este personajul-narator în romanul subiectiv „Ultima noapte de dragoste, întâia noapte de război” și reprezintă o instanță actorială în care scriitorul și-a transcris datele existenței sale reale, Ștefan fiind un alter-ego al autorului. Numele personajului oferă indicii asupra construcției sale caracteriale, Ștefan Gheorghidiu fiind un apostol al iubirii, sentiment în care vede calea de împlinire existențială. Ștefan este, asemenea altor protagoniști camilpetrescieni, un exemplar „menit să fie cenzurat prin moarte”, un inadaptat la valorile materiale ale societății umane. Eroul este un idealist condamnat la un destin dramatic, pentru că încearcă atingerea absolutului prin iubire într-o realitate imperfectă, care-i respinge idealurile. Informațiile despre trăsăturile fizice ale personajului sunt sărace, se precizează, în schimb, informații despre statutul său profesional și marital, din cel de-al doilea capitol al romanului.

Ștefan este student la Filosofie, la Universitatea din București, provine dintr-o familie modestă, în care tatăl, Corneliu Gheorghidiu, fusese profesor universitar și publicist și murise de tânăr, lăsând familia cu datorii. Ștefan se căsătorește din dragoste cu Ela, o colegă de la Universitate. Ștefan devine și el profesor universitar, este concentrat și pleacă pe front, în luptele Primului Război Mondial. Obținerea neașteptată a unei moșteniri aduce schimbări în relația de iubire și protagonistul bănuiește că soția îl înșală. Rănit, revine în Capitală și hotărăște să divorțeze. Evenimentele romanului nu sunt numeroase,

pentru că accentul se pune, în text, pe reprezentarea evoluției sufletești a eroului, care traversează o dramă a conștiinței.

Portretul moral al protagonistului se conturează prin tehnici ale analizei psihologice: introspecția, redarea fluxului conștiinței, sondarea stărilor sufletești până la subconștient, revelate prin utilizarea monologului interior. Concepția despre iubire a protagonistului, expusă în confruntarea de opinii de laopotă, din primul capitol, prezintă aspirația spre absolut a protagonistului: „O iubire mare e mai curând un proces de autosugestie ... Orice iubire e un monoideism, voluntar la început, patologic pe urmă ... Trebuie să se știe că și iubirea are riscurile ei, că acei care se iubesc au drept de viață și de moarte, unul asupra celuilalt”.

Personajul consideră că iubirea se cristalizează treptat, este un sentiment generat de milă, de duioșie sau de orgoliu, pentru ca în timp să se dezvolte asemenea unei obsesii, și existența fără femeia iubită să fie imposibilă. Eroul își imaginează povestea iubirii perfecte, prin care se reface unitatea cuplului adamic: „Simțeam că femeia aceasta era a mea în exemplar unic, așa ca eul meu, ca mama mea, că ne întâlnisem de la începutul lumii, peste toate devenirile, amândoi, și aveam să pierim la fel amândoi.”

Personalitatea personajului se completează treptat, cu trăsături care ies la lumină în interacțiunea cu ceilalți. În capitolele în care se prezintă circumstanțele și urmările moștenirii primite de la unchiul Tache, naratorul conștientizează falia care se configurează între el și ceilalți. Din lumea aceasta materialistă, limitată ca spirit, vrea să facă parte și Ela, spre neplăcuta surpriză a lui Ștefan, care găsește în interesul financiar deșteptat brusc al femeii o reflexie a unui instinct atavic. În discuția de la cină oferită de unchiul Tache, personajul apără memoria tatălui său, învinuit de exces de idealism și recunoaște că și el este dezinteresat de aspectul material al existenței, precizând, totodată, că vede în cei obsedați de această latură a existenței semnul mediocrității intelectuale. Replicii sarcastice a lui Nae Gheorghidiu, care susține că filosofia este inutilă, fiind nepractică, Ștefan îi răspunde cu o ironie mușcătoare: „De cele mai multe ori, părintele care lasă avere copiilor le transmite și calitățile prin care a făcut averea: un obraz mai gros, un stomac în stare să digere și ouă clocite, ceva din urătenia nevestei luate pentru averea ei, neapărat o șiră a spinării flexibilă ca nuiaua (dacă nu cumva rahitismul nevestei milionare n-a înzestrat-o cu cocoașă rigidă ca o buturugă). Orice moștenire e, s-ar putea zice, un bloc.”

Disoluția iubirii este resimțită acut de personaj: „Era o suferință de neînchipuit, care se hrănea din propria ei substanță”. Tudor Vianu aprecia tehnica prin care naratorul reda tristețea produsă de pierderea iubirii: „Ceea ce izbuțește mai bine autorul «Ultimei nopți de dragoste...» nu este atât afundarea în regiunile obscure ale conștiinței, cât exactitatea aproape științifică în despicarea complexelor sufletești tipice.”

Prima parte a romanului este o radiografie a poveștii de dragoste, în care se prezintă stările sufletești contradictorii pe care le trăiește protagonistul, cauzate de comportamentul deconcertant al Elei, în timp ce în cea de-a doua parte a romanului, prin traversarea experienței războiului, care opune suferința colectivă celei individuale, prezintă procesul de vindecare a lui Ștefan de obsesia iubirii pentru Ela. În acest context, finalul romanului, cu precizarea faptului că-i lasă ei toată averea, are sensul eliberării sufletești a eroului. Redescoperindu-și sinele, în raport cu lumea alienată, Ștefan poate să renunțe cu ușurință la Ela, femeia care reflectă, prin superficialitate și mediocritate, societatea în care trăiește.

SUBIECTUL al II-lea

(30 de puncte)

Alcătuieți un eseu structurat de circa două pagini, în care să prezentați **intervalele de vârstă** la preșcolari.

Știm că orice formă de activitate de învățare se desfășoară în funcție de nivelul vârstei subiectului educabil. Este și normal să își adapteze educatorul conținuturile de predare-învățare potrivit principiului accesibilității. Adaptarea lor denotă faptul că educatorul îi respectă copilului dreptul la educație de calitate. Prin analogie cu cantitatea de hrană – raportată la vârstă, nevoi nutriționale și greutate –, preșcolarului i se dă atât cât îi permite potențialul să asimileze; ne referim la tipurile de potențial frecvent folosite: intelectual, emoțional și creativ.

Deopotrivă, știm că în perioada preșcolarității, parte din educația timpurie (0 – 6 ani), copiii sunt încadrați în trei grupe: grupa mică (3 – 4 ani), grupa mijlocie (4 – 5 ani) și grupa mare (5 – 6 ani). Toate aceste intervale sunt prevăzute și în planul de învățământ, parte integrantă curriculumul pentru educația timpurie. În funcție de etate, sunt stabilite categoriile/tipurile de activități de învățare necesare pentru atingerea tuturor dimensiunilor celor cinci domenii de dezvoltare plenară a copilului. Iar în funcție de gradul de suportabilitate a efortului pe care îl reclamă sarcinile de lucru, în planul de învățământ este indicată resursa temporală alocată activităților zilnice și săptămânale. Este obligatoriu de știut și de respectat atât schema privind intervalele de vârstă, cât și schema privind numărul de ore stabilit pentru fiecare activitate.

Importanța cunoașterii intervalelor de vârstă în detaliu este indiscutabilă. Să ne gândim, în schimb, cum îi este afectat copilului parcursul, dacă educatorul nu le cunoaște în amănunțime. Ca atare, preșcolarul nostru:

- devine agitat, deoarece i se cere mai mult decât poate da sau i se oferă mai puțin decât poate și știe;
- nu își extinde întregul potențial până la limita superioară a fiecărei dimensiuni, aparținând unui domeniu de dezvoltare;
- înregistrează din ce în ce mai multe regrese per total;
- devine șovăitor și retras, din pricina neîncrederii în propriile forțe;
- intră în ciclul primar cu carențe educaționale majore; drept care, riscă să fie un elev greu de recuperat sau chiar să poarte stigmatul *tulburări/dificultăți de învățare*;
- peste vreme, înțelege că startul lui, pe traseul educațional, a fost ratat din cauza lipsei pregătirii temeinice a educatorului sau a dezinteresului său profesional; prin urmare, realizează cât de mult trebuie să investească pentru a se dezvolta personal și la locul de muncă.

În viziunea proprie, efectele negative pot fi realmente preîntâmpinate, dacă educatorul procedează astfel:

- cunoaște teoria piagetiană privind stadiile dezvoltării inteligenței – cu precădere, stadiul preoperațional;
- studiază în profunzime teoriile instruirii, ale învățării, ale evaluării la nivel preșcolar;
- se edifică citind ultimele cercetări în materie de neurodidactică etc.;
- se consultă cu colegii de breaslă în privința mijloacelor de realizare a planului de activități curente, dar și în privința exemplelor de bune practici;

- participă la programe de formare continuă organizate pe teme relevante pentru grupa de vârstă 3 – 6 ani;
- își perfecționează stilul de predare sau îl regândește;
- își îmbunătățește abilitățile de comunicare și de relaționare atât cu copiii, cât și cu părinții acestora;
- pentru fiecare categorie de activitate și pentru fiecare centru de interes, își confecționează material concret intuitiv;
- își organizează spațiile de lucru cât mai atractiv și mai ergonomic posibil;
- identifică stilurile de învățare ale copilului și i le cultivă, oferindu-i cele de trebuință (materiale și mijloace didactice adecvate, timp suficient pentru predare-învățare individualizată);
- caută să ducă preșcolarii în zona proximei dezvoltări pentru a nota reacțiile și eventualele progrese;
- zilnic, în fișa de observații, completează rubricile rezervate indicatorilor fiecărei dimensiuni de dezvoltare;
- aprofundează legislația pentru a ști totul despre: înscrierea la grădiniță, drepturile și obligațiile copiilor, ale părinților acestora și ale coordonatorului de grupă, contractul educațional, comitetul de părinți etc.;
- în virtutea consilierii educaționale a părinților, tratează subiecte ce privesc nevoile de creștere și dezvoltare ale copiilor, pe grupă de vârstă; e imperios necesar să se discute punctual cu părinții despre aceste aspecte și despre consecințele lor pe termen lung;
- promovează egalitatea de gen în rândul preșcolarilor de aceeași vârstă, aflați în grupul de învățare pe care îl coordonează; practica este conformă cu principiul echității și nondiscriminării.

Credem că, procedând așa, educatorul are șansa să culeagă numeroase satisfacții, întrucât: dovedește că își îndeplinește îndatoririle cu profesionalism, își ușurează munca zilnică, aplică principiul centrării educației pe copil, îi garantează copilului dreptul la formare în condiții prielnice pentru natura lui și pentru vârsta curentă. E limpede că toată diligența educatorului se va oglindi în fișa pentru aprecierea progresului individual, înainte de intrarea copilului în ciclul primar.

În loc de final, să considerăm fiecare interval de vârstă din viața subiectului educabil un ciclu de creștere a plantei. Pentru a se încheia cu bine, acesta trebuie respectat întocmai; la fel și caracteristicile subiectului. Ceea ce înseamnă că formatorul îl urmărește îndeaproape, să îi vadă evoluția și să îi ofere un mediu adecvat structurii sale, fizic și moral privită. Fără doar și poate, respectivul mediu este stimulat și incluziv totodată.

SUBIECTUL al III-lea

(30 de puncte)

1. Prin definiție, cuvântul creativitate este stimulat. Antrenând copiii în spiritul său, încurajăm formarea unui comportament caracterizat de cuvintele: curiozitate, interes, dezvoltare (intelectuală și personală). E științific dovedit faptul că un atare comportament atrage după sine stimularea gândirii logice și, implicit, a tot ceea ce implică procesele psihice cognitive. Între termenii evidențiați și alți trei de referință – inovație, indicatori, performanță – este un drum marcat de profesionalismul cadrului didactic, de aportul familiei copilului și de calitatea mediului instructiv-educativ.

În accepțiunea proprie, creativitatea are o esență pur formativă, căci poate șlefui într-atât conduita unui preșcolar, încât îl determină să vrea să devină, progresiv, o persoană inovativă și mereu animată de setea

unui cercetător. Mentea unei asemenea persoane este într-o continuă căutare de idei de pus în practică.

Continuăm această scurtă parte introductivă cu evidențierea legăturii dintre două domenii conturate în curriculumul pentru educația timpurie: dezvoltarea cognitivă și cunoașterea lumii și capacități și atitudini în învățare. Indiferent din ce unghi privim lucrurile și ce domeniu abordăm inițial, preșcolarul va atinge, la un moment dat indicatorii specifici dimensiunilor dezvoltării lor. Să ne gândim numai la forțele reunite ale proceselor ce favorizează învățarea: procesele psihice cognitive, afective și reglatorii. Le putem activa prin jocuri de creativitate, desfășurate pe terenurile celor cinci domenii experiențiale, jocuri ce vizează, în subsidiar, provocarea, interactivitatea, motivația intrinsecă și orientarea spre produse educative calitative.

Mențiunile redate până acum ne trimit cu gândul la subdomeniile invocate mai sus și detaliate în anexa RFIDT la OMEN nr. 3851 din 2010 (Repere fundamentale în învățarea și dezvoltarea timpurie a copilului de la naștere la 7 ani): curiozitate și interes, inițiativă, persistență, creativitate, dezvoltarea gândirii logice, rezolvarea de probleme, cunoștințe și deprinderi elementare matematice, cunoașterea și înțelegerea lumii. În paranteză fie spus, jocul de creativitate se poate derula în perimetrele tuturor domeniilor de dezvoltare, însă depinde de inovațiile curriculare pe care este dispus educatorul să le facă intra-/interdisciplinar. Într-un fel sau altul, materiale și mijloace concret intuitive se găsesc.

Rămânem în context să vedem tipurile corespunzătoare de joc.

Termenul nostru cheie trebuie raportat exclusiv la potențialul cognitiv al subiectului educabil, atât cât i-au permis natura bio-psiho-fizică și stadiul de gândire preoperațională (observat la vârsta lui). Dacă din potențialul cognitiv rezidă cel creativ, atunci e imperios necesară depunerea diligenței pentru stimularea creativității oricărui copil din grupă. Procedând ca atare, educatorul stimulează simultan gândirea logică, imaginația, memoria și limbajul. În plus, el încurajează învățarea prin descoperire și prin cooperare. Atari jocuri sunt cele: de creație, de construcție, de masă, de rol, de imaginație și de memorie. Pentru atingerea scopului recomandăm să fie luați în calcul indicatorii prestabiliți în cadrul dimensiunilor subdomeniilor ce privesc: gândirea logică, rezolvarea de probleme, capacitățile și atitudinile în învățare. Dimensiunile sunt despre: relații, operații și deducții logice în mediul apropiat, curiozitate, interes, activarea și manifestarea potențialului creativ, persistența în activități, inițiativa în învățare.

Despre **rolul jocului de creativitate** ne argumentăm astfel punctul de vedere:

În învățământul preșcolar, este bine să valorizăm la maximum potențialul creativ al copilului prin orice situație de învățare. De fapt, întreaga educație timpurie, periodic vorbind, este propice pentru a-i antrena mintea folosind tehnicile adecvate. Dintre toate principiile specifice educației timpurii, avem la dispoziție atuările principiului învățării bazate pe joc. Acesta este precum o mină de aur. De exemplu, știind cât sunt de receptivi copiii având între 3 și 6 ani la propunerile ce stârnesc dorința de joacă neîntreruptă, este bine să le venim în întâmpinare cu jocuri ce le exploatează capitalul intelectual. Bine gestionate, jocurile îi pot duce chiar în zona proximei dezvoltări. E indicat să procedăm în consecință, deoarece copiii savurează și fructifică momentele ce abundă de exerciții de imaginație și de creație.

Privim lucrurile în perspectivă să ne întărim spusele. Copilul în care se cultivă de timpuriu chintesenta conceptului **creativitate** devine un adult ce are în egală măsură: sete de cunoaștere, abilități investigative, spirit inovativ, atenție distributivă și capacitate intelectuală (chiar peste medie). Acesta este mai productiv pe piața muncii, în plan profesional, iar în plan personal, mai încrezător în sine, cu stimă de sine ridicată. Să dăm câteva exemple de domenii în care se poate activa: producție publicitară, management, marketing, IT, industrii creative, dezvoltare-cercetare-inovare.

Pe scurt, jocul în discuție, desfășurat frecvent în preșcolaritate, sporește șansa manifestării proceselor psihice cognitive superioare, la vremea potrivită. Este cu atât mai bine, fiindcă astfel li se dă curs acelor competențe specifice dintre cele ale secolului XXI (creativitatea, rezolvarea de probleme). E cu atât mai bine și pentru că suntem într-o societate a cunoașterii.

2. Datorită ingeniozității educatorului, jocul de creativitate se poate desfășura printr-o multitudine de metode eficiente, însă ne limităm la acestea trei: brainstormingul, cubul, jocul didactic. Toate sunt perfect adaptabile vârstei preșcolarului.

Ne alegem *Cubul*, metodă pe care o definim ca fiind un ansamblu de tehnici și de procedee prin care se pătrunde în tainele unui subiect dat fie pentru a-l înțelege, fie pentru a-l îmbogăți, adăugându-i idei culese în urma analizei lui din perspective diferite.

Aceasta este caracterizată de multe trăsături. Ne oprim la trei asemenea trăsături și le redăm în cuvinte-cheie: cognitivă, stimulativă (îndeosebi la nivel de grup), autoformativă.

Atuurile Cubului derivă din mențiunile anterioare.

În accepțiunea noastră, este important faptul că metoda „transformă” cuvintele specifice domeniului cognitiv – studiat de B. Bloom – într-un instrumentar cu valențe (in)formative și (auto)evaluative. Se face apel la inteligența logico-matematică în mod special.

Metoda întreține dinamica grupului. Impulsurile sunt date de termenii evidențiați pe fețele cubului: Descrie, Compară, Asociază, Analizează, Aplică, Motivează. Termenii sunt reformulați pe înțelesul copiilor.

Se respectă libertatea de expresie, fiecare copil având ocazia să își prezinte ideile sau părerile, dar și să se corecteze, fiind atent la cele discutate. Exercițiată constant, funcția autocorectivă are puterea de a determina copilul să se concentreze asupra răspunsurilor – ale lui și ale colegilor –, timp în care învață; exersează autoreglarea învățării.

Limitele asociate metodei etalate constau în câteva minusuri. Marcăm trei neajunsuri astfel:

Copiii ce prezintă dificultăți de învățare tind să se retragă din activitate.

Cei care acuză hiperactivitate se plictisesc repede și riscă să tulbure atmosfera.

Un subiect netratat inteligibil de educator este epuizant pentru copii, aceștia nemaifiind cooperanți.

Dacă reprimăm lucrarea, vedem câtă forță transformatoare generează jocul de creativitate și câți stimuli activează imaginației. Mai realizăm ce impact are acesta pe termen lung asupra traseelor (educaționale și profesionale), care vor fi străbătute de beneficiarii jocului propus. Ne întărim convingerea că atributele lui influențează pozitiv situațiile ce propulsează copiii într-un domeniu ori altul – domeniu de dezvoltare sau experiențial ori de studiu sau de activitate, abordat în funcție de context și de etapa de vârstă.